

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 13Cob/62/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5617205322
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 12. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Zuzana Štolcová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2020:5617205322.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline ako súd odvolací v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Zuzany Štolcovej a členov senátu JUDr. Márie Dubcovej, JUDr. Róberta Bebčáka, v právnej veci žalobcu: C. T., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom T. D. XX, XXX XX O., podnikajúci pod obchodným menom Michal Kútnik, s miestom podnikania Karola Salvu 12, 034 01 Ružomberok, IČO: 37 576 780, zastúpeného zástupcom Advokátska kancelária JUDr. Ladislav Jančí, s. r. o., so sídlom Dončova 1451/21, 034 01 Ružomberok, IČO: 36 862 304, proti žalovanému: JANIS TURIST, s.r.o., so sídlom Lidická 1094/7A, 031 05 Liptovský Mikuláš, IČO: 36 363 995, v konaní o zaplatenie 30.000 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš č.k. 9Cb/89/2017-234 zo dňa 25.9.2019, takto

rozhodol:

Rozsudok Okresného súdu Liptovský Mikuláš č.k. 9Cb/89/2017-234 zo dňa 25.9.2019 v napadnutom výroku I., ktorým bola žaloba zamietnutá a v závislom výroku III. o nároku na náhradu trov prvoinštančného konania **p o t v r d z u j e .**

Odvolanie žalobcu zo dňa 14.11.2019 proti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš č.k. 9Cb/89/2017-234 zo dňa 25.9.2019 vo výroku II., ktorým bol zamietnutý návrh na prerušenie konania, **o d m i e t a .**

Žalovaný **m á** voči žalobcovi **n á r o k** na plnú náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom okresný súd výrokom I. žalobu zamietol. Výrokom II. zamietol návrh na prerušenie konania. Výrokom III. o nároku na náhradu trov prvoinštančného konania rozhodol tak, že žalovaný má nárok na náhradu trov konania proti žalobcovi vo výške 100 %, o výške trov konania rozhodne po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí vyšší súdny úradník prvostupňového súdu. V odôvodnení svojho rozhodnutia poukázal na žalobu žalobcu, doručенú Okresnému súdu Liptovský Mikuláš dňa 23.6.2017, ktorou sa voči žalovanému domáhal zaplatenia 30.000 Eur s úrokom z omeškania 8 % ročne od 23.6.2007 do zaplatenia na tom skutkovom tvrdení, že na základe návrhu záložného veriteľa - Československej obchodnej banky, a.s. uskutočnil dňa 12.10.2010 dražobník Aukčný Dom, s.r.o. dobrovoľnú dražbu nehnuteľností vo vlastníctve žalobcu: pozemok KNC 1773/1 - zastavané plochy a nádvoria vo výmere 227 m², katastrálne územie O., pozemok KNC 1773/2 - zastavané plochy a nádvoria o výmere 112 m², katastrálne územie O., pozemok KNC 1773/3 - zastavané plochy a nádvoria vo výmere 28 m², katastrálne územie O., pozemok parcelné č. KNC 1773/4 - zastavané plochy a nádvoria o výmere 5 m², katastrálne územie O., stavba - výmenička STRED III súp. č. XXXX, postavená na pozemku parc. č. KNC 1773/1 katastrálne územie O., stavba Podniková predajňa súp. č. XXXX postavená na pozemku parc. č. KNC 1773/2, katastrálne územie O., vedené Správou katastra Ružomberok, na liste vlastníctva č. XXXX, pre katastrálne územie O., Obec Ružomberok, okres Ružomberok. Vydražiteľom predmetu dražby sa stal žalovaný, ktorý sa po ukončení dražby ujal

užívania danej nehnuteľnosti. Rozsudkom Okresného súdu Ružomberok č.k. 3C/4/2011-920 zo dňa 29.9.2014 bolo rozhodnuté, že dražba konaná dňa 12.10. o 11:30 hod. na Notárskom úrade JUDr. Ľudmily Chodelkovej, so sídlom v X., ktorej priebeh bol osvedčený Notárskou zápisnicou č. N 868/2010, NZ 36972/2010, je neplatná. Krajský súd v Žiline rozsudkom sp. zn. 6Co/2/2015 zo dňa 24.6.2015 potvrdil rozsudok súdu prvého stupňa v celom rozsahu. Rozhodnutie odvolacieho súdu žalobca obdržal 4.8.2015. Po právoplatnosti súdneho rozhodnutia žalovaný odovzdal nehnuteľnosti žalobcovi. Žalobca uviedol, že žalovaný na základe neplatnej dražby do septembra 2015 užíval nehnuteľnosti vo vlastníctve žalobcu, tieto komerčne využíval, nebytové priestory tvoriace súčasť stavby prenajímal tretím subjektom, inkasoval nájomné v rozsahu sumy najmenej 60.000 Eur podľa predpokladov žalobcu. Žalovaný neoprávnene užíval nehnuteľnosti a vykonával právo nájmu cudzej veci, ktorá patrila žalobcovi. Tým získal prospech v rozsahu sumy vypočítanej ako rozdiel inkasovaného nájomného a nákladov, ktoré vynaložil na danú nehnuteľnosť za dobu od ujatia sa do užívania daných nehnuteľností do vrátenia neoprávnene užívaných nehnuteľností v dôsledku neplatnosti dražby. Žalovaný bol požiadaný, aby vrátil žalobcovi prospech, ktorý získal, ale žalovaný získaný prospech nevydal. Žalobca podľa predpokladov a zo skúseností určil, že výška majetkového prospechu, ktorá v dôsledku neoprávneného užívania nehnuteľností žalovanému vznikla, je najmenej 30.000 Eur. Žalovaný sa dostal do omeškania, a preto žalobca žiadal úroky z omeškania.

2. Žalovaný na výzvu okresného súdu uviedol, že nehnuteľnosti užíval od novembra 2010 do 14.8.2015, keďže nehnuteľnosti vydražil dňa 12.10.2010. Po rozhodnutí súdu o neplatnosti dražby nehnuteľnosti vydal žalobcovi dňa 14.8.2015. Žiadnym spôsobom nespôsobil neplatnosť dražby. Mal za to, že by sa mali primerane aplikovať ustanovenia § 457 Občianskeho zákonníka, pretože nehnuteľnosti boli v značne zanedbanom stave a neboli prenajímané, respektíve iba v minimálnom rozsahu. Žalovaný nebytové priestory zhodnotil a zabezpečil nájomcov. Okrem investícií do nehnuteľnosti a ďalších hotových výdavkov, potrebných na chod nehnuteľností, vynaložil aj ďalšie náklady na cesty a na stratu času v súvislosti so správou budovy. V roku 2011 žalovaný vykonal stavebné úpravy budovy a uskutočnil aj stavebné konanie, v ktorom bol zmenený účel stavby na budovu pre obchod a služby z pôvodnej výmeničky STRED III. Žalobca tak nemôže mať nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia počítaného len tým spôsobom, že od príjmov sa odpočítajú výlučne len investície do budovy. Žalovaný spochybnil základ nároku, pretože užíval nehnuteľnosti dobromyseľne, bol zapísaný na liste vlastníctva ako ich vlastník až do roku 2015. Žalovaný uviedol sumár príjmov od roku 2010 do 14.8.2015 vo výške 64.763,97 Eur a sumár výdavkov na prevádzku od 12.10.2010 do 14.8.2015 vo výške 61.518,47 Eur so zoznamom účtovných dokladov k týmto výdavkom. Zároveň vzniesol námietku premlčania voči nároku žalobcu. Uviedol, že žalovaný nadobudol nehnuteľnosť ako fyzická osoba (nepodnikateľ). Na tento účel mu ČSOB, a.s. poskytla ako fyzickej osobe (nepodnikateľovi) úver. Vec nesúvisí s podnikateľskou činnosťou žalobcu a právny vzťah je občiansko-právny. Uviedol, že žalobca sa o bezdôvodnom obohatení žalovaného mohol dozvedieť už z rozsudku Okresného súdu Ružomberok č.k. 3C/4/2011-920 zo dňa 29.9.2014, ktorým bola vyslovená neplatnosť dražby, preto uplynula subjektívna lehota na uplatnenie nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia v zmysle ust. § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Právo žalobcu sa preto premlčalo, a to z titulu príjmov, ktoré mal žalovaný z predmetnej nehnuteľnosti v čase, keď ju užíval pred dňom 23.6.2015, keď žalobca podal žalobu až dňa 23.6.2017. Rovnako objektívna lehota v zmysle § 107 ods. 2 Občianskeho zákonníka je tri roky, a preto vo vzťahu k tomuto ustanoveniu vzniesol námietku premlčania, namieta premlčanie bezdôvodného obohatenia, ktoré malo nastať pred 23.6.2014. Žiadal žalobu v celom rozsahu zamietnuť.

3. V písomným podaním zo dňa 17.10.2017, doručeným okresnému súdu dňa 17.10.2017, žalovaný uplatnil kompenzačnú námietku na započítanie proti žalovanej sume istinu vo výške 30.000 Eur ako úhradu nákladov, ktoré žalovaný vynaložil na nehnuteľnosť tak, ako boli špecifikované vo vyjadrení žalovaného zo dňa 16.8.2017 a v jeho prílohách.

4. Žalobca vo vyjadrení zo dňa 1.10.2018 spochybnil výšku nákladov tvrdených žalovaným, a na nariadenom pojednávaní navrhol prerušiť konanie vzhľadom na konania iniciované žalovaným, v ktorom sa objavujú aj položky, ktoré špecifikoval v predmetnom konaní ako náklady spojené s užívaním nehnuteľností. Prebiehajú iné súdne konania, v ktorých sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu. Žalovaný uplatňuje nároky na náhradu škody, čo je z pohľadu žalobcu bezdôvodné obohatenie a tieto nároky sa prelínajú.

5. Na základe vykonaným dokazovaním zisteného skutkového stavu, právne posúdeného za aplikácie ust. § 130 ods. 1, 2, § 131 ods. 1, § 451 ods. 1, 2, § 458 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka v spojení s ust. § 21, § 27 zákona č. 527/2002 Z.z. o dobrovoľných dražbách, okresný súd dospel k záveru o nedôvodnosti podanej žaloby.

6. Okresný súd zhodnotiac vykonané dôkazy jednotlivo i vo vzájomnej súvislosti s prihladnutím na všetko, čo počas konania vyšlo najavo, zistil nasledovné. Medzi stranami nebolo sporné, že rozsudkom Okresného súdu Ružomberok zo dňa 29.9.2014, č.k. 3C/4/2011-920 bolo určené, že dražba konaná dňa 12.10.2010 o 11:30 hod. na Notárskom úrade JUDr. Ľudmily Chodelkovej, notárky, so sídlom Ulica X. C. X, XXX XX X., ktorej priebeh bol osvedčený Notárskou zápisnicou N 868/2010, NZ 36972/2010, je neplatná. Krajský súd v Žiline rozsudkom zo dňa 24. júna 2015, č.k. 6Co/2/2015 rozsudok Okresného súdu Ružomberok č.k. 3C/4/2011-920 zo dňa 29.9.2014 vo výroku, ktorým súd určil, že dražba je neplatná, potvrdil.

7. Medzi stranami rovnako nebolo sporné, že predmetom dobrovoľnej dražby boli nehnuteľnosti vo vlastníctve žalobcu v podiele 1/1 (zapísané na LV č. XXXX, parcely registra „C“ evidované na katastrálnej mape, parcelné číslo 1773/1 vo výmere 227 m² - zastavané plochy a nádvoria, parcelné č. 1773/2 vo výmere 112 m² - zastavané plochy a nádvoria, parcelné č. 1773/3 vo výmere 28 m² - zastavané plochy a nádvoria, parcelné číslo 1773/4, vo výmere 5 m² - zastavané plochy a nádvoria, stavba súp. č. XXXX na parcele č. 1773/2 - podniková predajňa, súp. č. XXXX na parcele 1773/1 - výmenička STRED III, katastrálne územie O., Obec Ružomberok, Okres Ružomberok). Dražobníkom bol Aukčný Dom, s.r.o. so sídlom Hlohovec 4/A, 920 01, IČO: 36 253 073 a vydražiteľom bol žalovaný. Nesporným bolo, že na základe dobrovoľnej dražby sa vlastníkom uvedených nehnuteľností stal žalovaný, ktorý sa ujal držby vydražených nehnuteľností od 12.10.2010 do 14.8.2015. Nesporným bolo, že dôvody neplatnosti dražby neboli na strane žalovaného, ako aj, že žalovaný užíval vydražené nehnuteľnosti len do právoplatnosti rozhodnutia o neplatnosti dražby.

8. Okresný súd vo všeobecnosti uviedol, že bezdôvodné obohatenie vzniká ako samostatný záväzkový vzťah, ako dôsledok porušenia právneho vzťahu alebo na základe právnej skutočnosti. Bezdôvodné obohatenie vzniká na základe objektívnej skutočnosti - získaním bezdôvodného obohatenia na úkor iného a nevyžaduje sa zavinenie. Splnením všetkých zákonných predpokladov vzniká medzi stranami samostatný záväzkový vzťah - bezdôvodné obohatenie, ktorého obsahom je, aby ten, kto sa obohatil, vydal obohatenie tomu, na úkor koho ho získal. Nejde o bezdôvodné obohatenie, keď zákon napriek majetkovému prospechu vznik bezdôvodného obohatenia výslovne neustanovuje. Aby bol žalobca v súdnom spore úspešný, musí preukázať, že vzťah medzi stranami sporu je vzťah z bezdôvodného obohatenia. V rámci bezdôvodného obohatenia je osoba, ktorá sa bezdôvodne obohatila, povinná vydať vec alebo zaplatiť peňažnú sumu zodpovedajúcu bezdôvodnému obohateniu. Bezdôvodné obohatenie vzniká na základe objektívnej skutočnosti - získaním bezdôvodného obohatenia na úkor iného iba s právom uznaných dôvodov.

9. Okresný súd poukázal na to, že v prípade užívania cudzej nehnuteľnosti, bezdôvodným obohatením získaným užívaním takejto veci nie je akýkoľvek prospech, ale iba taký prospech, o ktorý sa na úkor vlastníka obohatil povinný subjekt užívaním cudzej veci. Bezdôvodným obohatením nie je suma vložených prostriedkov do nehnuteľnosti, ale zhodnotenie nehnuteľnosti (započítacia námietka - obrana žalovaného).

10. V prípade vzťahu žalobcu a žalovaného okresný súd ustálil, že bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol (takým je aj právna skutočnosť - dražba). Bezdôvodné obohatenie sa vzťahuje k vydaniu nehnuteľností, ktoré žalovaný nadobudol udelením príklepu licitátora dobrovoľnej dražby, o ktorej neskôr súd rozhodol, že bola neplatná. Okresný súd neposúdil nárok žalobcu voči žalovanému ako plnenie z neplatného právneho úkonu, lebo dražba nie je právny úkon. Dražba je právna skutočnosť, z ktorej vznikajú práva a povinnosti. Keďže bezdôvodné obohatenie môže vzniknúť iba z právom uznaných dôvodov, nie je možné rozširovať dôvody vzniku bezdôvodného obohatenia na neplatnú dražbu ako na neplatný právny úkon (§ 451 ods. 2, § 457 Občianskeho zákonníka). Okresný súd zvýraznil, že dražba je verejné konanie, ktorého účelom je prechod vlastníckeho práva k predmetu dražby, na základe návrhu navrhovateľa, pri ktorom sa licitátor obracia na vopred určený okruh osôb prítomných na vopred určenom mieste s výzvou na podávanie ponúk a pri ktorom na osobu, ktorá urobí najvyššiu ponuku, prejde príklepom licitátora vlastnícke právo

alebo iné právo k predmetu dražby. Príklepom licitátora dochádza za zákonom ustanovených podmienok k prechodu vlastníckeho práva k predmetu dražby. Dražba je ukončená udelením príklepu. Ak sa nespisuje notárska zápisnica osvedčujúca priebeh dražby, dražobník vydá bez zbytočného odkladu vydražiteľovi, ktorý nadobudol vlastnícke právo k predmetu dražby, písomné potvrdenie o vydražení predmetu dražby. Ak ide o nehnuteľnosť, dražobník zasiela po zaplatení ceny predmetu dražby jedno vyhotovenie osvedčeného odpisu notárskej zápisnice spolu s dokladom o zaplatení bez zbytočného odkladu príslušnému okresnému úradu. Ak nadobudol vydražiteľ vlastnícke právo k predmetu dražby, je dražobník povinný odovzdať predmet dražby a listiny, ktoré osvedčujú vlastnícke právo a sú nevyhnutné na nakladanie s predmetom dražby bez zbytočného odkladu vydražiteľovi. Aj súd určil dražbu za neplatnú, účinky príklepu zanikajú ku dňu príklepu.

11. Okresný súd konštatoval, že aj keď právoplatnosťou rozhodnutia súdu, že dražba je neplatná, účinky príklepu zanikajú ku dňu príklepu (vlastnícke právo vydražiteľa), t.j. od začiatku, vydražiteľ až do právoplatnosti súdneho rozhodnutia užíval nehnuteľnosť oprávnené titulom vydraženia a bol jej vlastníkom. V okamihu prevzatia predmetu dobrovoľnej dražby vydražiteľom existoval právny dôvod vlastníctva a držby predmetu dražby, ale v dôsledku inej právnej skutočnosti stratil svoje účinky - zanikol (dovolaním sa neplatnosti dražby).

12. Pre okresný súd boli rozhodujúce skutkové okolnosti, ktoré vychádzali z tvrdení strán sporu a boli preukázané. S poukazom na úpravu v ust. § 130 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka okresný súd uzavrel, že udelením príklepu v dobrovoľnej dražbe sa stal žalovaný vlastníkom, a tým aj oprávneným držiteľom predmetu dražby. Vzhľadom na všetky okolnosti bolo možné žalovaného považovať za oprávneného držiteľa a nič na tom nemenila ani skutočnosť, že sa takto správal až do právoplatného skončenia konania o určenie neplatnosti dražby, lebo v čase konania súdneho sporu bol vlastníkom predmetných nehnuteľností na základe zákonného titulu vzniku vlastníckeho práva (udelením príklepu na dobrovoľnej dražbe) evidovaným v katastri nehnuteľností. Žalovaný mal právo na rovnakú ochranu svojho vlastníckeho práva ako pôvodný vlastník (žalobca), ktorý bol v konečnom dôsledku v súdnom spore o neplatnosť dražby úspešný. Vydražiteľ - žalovaný žiadnym spôsobom neprispel k dôvodom neplatnosti dražby, ktoré boli na strane dražobníka.

13. Okresný súd zhodnotil, že právny titul, o ktorý sa opiera oprávnená držba, je aj príklep licitátora na dražbe. Žalovaný mal postavenie oprávneného držiteľa nehnuteľnosti. Iba neoprávnený držiteľ je povinný vždy vydať vlastníkovi spolu s vecou aj jej plody a úžitky v zmysle ust. § 131 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Oprávnený držiteľ má rovnaké práva ako vlastník, patrí mu právo na plody a úžitky z vecí po dobu oprávnenej držby (do právoplatnosti rozhodnutia súdu o neplatnosti dražby). Okresný súd posúdil, že ust. § 131 ods. 1 Občianskeho zákonníka je vo vzťahu k § 458 ods. 2 Občianskeho zákonníka špeciálnym ustanovením, ktoré nie je možné použiť, ak je možné aplikovať ust. § 131 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Podľa § 131 ods. 1 Občianskeho zákonníka je predpokladom vydania plodov neoprávnená držba. Za právne plody veci sa považuje aj nájonné. Vždy je teda potrebné skúmať, v ktorom momente sa z oprávneného držiteľa stal neoprávnený držiteľ, v tomto prípade to bolo právoplatnosťou rozhodnutia súdu o neplatnej dražbe. V konaní nebolo sporné, že po právoplatnosti rozhodnutia súdu o neplatnosti dražby žalovaný predmet dražby vlastníkovi (žalobcovi) vydal. Okresný súd vyjadril, že oprávnený držiteľ môže k veci zriaďovať nájonné právo a úžitok z nájomného, ktorý získa po dobu oprávnenej držby, si môže ponechať (nie je povinný vlastníkovi zaplatiť sumu nájomného). Z uvedeného záveru preto žalobu zamietol.

14. Okresný súd uviedol, že o kompenzačnej námietke nerozhodoval, keďže predstavovala iba obranu proti žalobou uplatnenému nároku, nepresiahla výšku žalovanej sumy. Zároveň uviedol, že o kompenzačnej námietke by rozhodoval iba v prípade, ak by bol žalobca čiastočne, prípadne celkom úspešný.

15. Okresný súd poukázal na to, že zamietol návrh žalobcu prerušiť konanie pre iné prebiehajúce súdne konania, pretože tieto konania a ani ich výsledok nemali žiadny vplyv na konanie vedené na Okresnom súde Liptovský Mikuláš vzhľadom k právnomu posúdeniu veci týmto súdom.

16. O trovách konania okresný súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP v spojení s § 262 ods. 1, 2 CSP a žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania 100 % proti žalobcovi, lebo mal vo veci plný úspech. Okresný súd nezistil dôvody, pre ktoré by nepriznal náhradu trov konania žalovanému, keďže

neexistovali dôvody hodné osobitného zreteľa na takéto rozhodnutie. Žalovaný žiadnym spôsobom nezavinil neplatnosť dražby, naopak, v dôsledku pochybení pri dražbe sa dostal do právnej pozície, že musel vydať predmet dobrovoľnej dražby.

17. Proti tomuto rozsudku, a to všetkým jeho výrokom, v zákonnej lehote podal odvolanie žalobca prostredníctvom zástupcu. Mal za to, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Namietal, že rozhodnutie súdu prvého stupňa je nepreskúmateľné a zjavne zasahujúce do princípu právnej istoty. Podľa žalobcu nárok z titulu bezdôvodného obohatenia je špeciálny vo vzťahu k nárokom z titulu neoprávnenej držby nehnuteľnosti a zahŕňa všetky nároky bez ohľadu na to, či držba bola oprávnená alebo nie. Pokiaľ išlo o držbu v danom prípade, táto bola neoprávnená, pretože žaloba o neplatnosť dražby bola podaná v zákonom stanovenej lehote a riadne a žalovaný o tejto podanej žalobe vedel, i napriek tomu nehnuteľnosť držal neoprávnenne, bez dôvodu, pričom sa nikdy nestal jej vlastníkom. Žalobca poukázal na to, že zákon o dobrovoľných dražbách neobsahuje podrobnú úpravu následkov neoprávnenej dražby, a preto sa v danej veci analogicky použije Občiansky zákonník a nároky na vydanie bezdôvodného obohatenia sú najbližšie k nárokom vznikajúcim v dôsledku neplatnej dražby. Aj zákon hovorí, že sa má vydať úplne všetko, a preto nemožno pripustiť, aby sa nevracalo nájomné, ktoré bolo neoprávnenne zinkasované, resp. nájomné po odpočítaní nevyhnutných nákladov na nehnuteľnosti. Nároky z titulu bezdôvodného obohatenia majú prednosť pred nárokmi na náhradu škody, preto pri neplatnosti dražby pôvodný vlastník má právo, aby mu boli vrátené aj nehnuteľnosti a aj prospech. Z dôvodu neoprávneného zinkasovania nájomného a následne neplatnej dražby, má vydražiteľ nárok na náhradu škody voči dražobníkovi. Potvrdením týchto záverov je aj konanie žalobcu, ktorý svoje nároky na náhradu škody uplatnil žalobou voči dražobníkovi. Zo žaloby podanej na Okresnom súde Piešťany, ako aj zo žaloby podanej na Okresnom súde Trnava vyplýva, že žalovaný žaluje dražobníka práve o to, čo má vrátiť žalobcovi v tomto konaní, a preto i toto bol dôvod, pre ktorý mal byť návrh na prerušenie konania zo strany žalobcu akceptovaný. Navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil a žalobe v celom rozsahu vyhovel.

18. K doručenému odvolaniu žalobcu sa písomne vyjadril žalovaný v podaní zo dňa 18.12.2019 (č.l. 265 - 266 spisu). Žalovaný sa v celom rozsahu stotožnil s rozsudkom súdu prvej inštancie. Mal za to, že okresný súd na základe vykonaných dôkazov a zistení skutkového stavu správne posúdil držbu nehnuteľnosti žalovaným na základe § 130 Občianskeho zákonníka ako oprávnenú. Uviedol, že vlastníkom nehnuteľnosti sa žalovaný stal na základe udelenia príklepu dražobníkom a doplatením vykonaného podania dňa 19.10.2010. Ako vlastník bol žalovaný zapísaný na LV č. XXXX, vedenom Okresným úradom Ružomberok, odborom katastrálnym, a ako vlastník aj konal. Žalovaný ako vlastník vydražiteľ vstupoval dobromyseľne do nájomných vzťahov, rekonštruoval, udržiaval a opravoval ním vlastnené nehnuteľnosti ako svoje vlastné, prihlásil sa ako daňovník na MsÚ Ružomberok ako platca dane z nehnuteľnosti a tieto dane riadne a včas platil. Na tom nič nemenila ani skutočnosť, že žalobca podal v posledný deň odvolacej lehoty dňa 11.1.2011 na Okresnom súde v Ružomberku žalobu o neplatnosť notárskej zápisnice. Dôvody, ktoré v tomto návrhu žalobca uviedol, sa ukázali v priebehu konania ako nedôvodné, pričom ako jediným dôvodom neplatnosti dražby bola nakoniec súdom uvedená neplatnosť zmluvy o vykonaní dražby uzatvorenej medzi navrhovateľom dražby a dražobníkom, ku ktorej žalovaný ako vydražiteľ nemal zo zákona prístup a o jej obsahu nemohol byť informovaný. Navyiac, ak by aj bol žalovaný informovaný o obsahu zmluvy o vykonaní dražby, neplatnosť zmluvy o vykonaní dražby by bola iba relatívna do doby predloženia dodatku k tejto zmluve o vykonaní dražby. Žiadny z dôvodov neplatnosti zmluvy o vykonaní dražby a následne aj dôvod vyhlásenia dražby za neplatnú nezasahoval a nezasahuje do práv dlžníka a v tomto prípade žalobcu. Ako ďalší dôkaz dobromyseľnosti vlastníctva vydraženého majetku žalovaný uviedol, že do nájomného vzťahu na priestor reštaurácie vo vydraženej nehnuteľnosti so žalovaným vstúpila aj spoločnosť ANIMA RK, s.r.o., kde konateľkou bola matka žalobcu. Prostredníctvom tejto spoločnosti žalobca naďalej po dražbe využíval priestor reštaurácie vo vydraženej nehnuteľnosti na svoje podnikanie, o čom žalovaný predložil kópiu pokladničného dokladu, pričom nájomná zmluva z ANIMA RK, s.r.o. je priložená v spise. Sám žalobca teda uznával, že žalovaný ako vydražiteľ je oprávneným vlastníkom vydražených nehnuteľností. Žalobca v roku 2011 niekoľko mesiacov po podaní návrhu na neplatnosť notárskej zápisnice zneužíval tieseň blokovania vydraženého majetku žalovaného na to, aby žiadal od žalovaného, aby mu vydražené nehnuteľnosti predal s ťarchou podanej žaloby o neplatnosť notárskej zápisnice. Nič nemôže byť silnejším dôkazom dobromyseľnosti držby majetku žalovaným, ako odmietnutie takéhoto riešenia problému. Považoval za nepravdivé tvrdenie, že žalovaný vedie súdny spor s dražobníkom na Okresnom súde v Galante. Nakoľko žalobca

nie je účastníkom sporu vedenom na Okresnom súde Piešťany, a ani sporu vedenom pred Okresným súdom Trnava, nemôže vedieť, čo je predmetom týchto sporov, a teda sa mylne domnieva, že v týchto sporoch žalovaný žiada vydať niečo, čo má zase ďalej vydať žalobcovi. Predmetom týchto sporov je náhrada škody, ktorú spôsobili dražobník a navrhovateľ dražby protiprávnym konaním žalovanému, ktoré s nárokmi, predkladanými žalobcom nemajú nič spoločné. Žalovaný navrhol, aby odvolací súd vzal do úvahy i to, že žalobca a konanie žalobcu je v rozpore s dobrými mravmi a poctivým obchodným stykom, keď to bol samotný žalobca, kto neplatil úver, ktorý si vzal na kúpu predmetných nehnuteľností, kto porušil podmienky úverovej zmluvy a mal túto úverovú zmluvu k dispozícii a z nej vedel, že nesplácaním úveru pôjde nehnuteľnosť, ktorú založil banke, do dražby. Žalobca nemal toľko slušnosti, aby prišiel na dražbu a tam účastníkov dražby upozornil na skutočnosti, ktoré uvádzal v žalobe o neplatnosť notárskej zápisnice ako dôvody na vyhlásenie notárskej zápisnice za neplatnú. Žalobca tak nechal vydražiteľa zaplatiť za seba - svoj úver založený draženou nehnuteľnosťou a cielene vytvoril prostredie, v ktorom po 4 rokoch skúmania jeho nepravdivých tvrdení došlo z nedbanlivosti banky k premlčaniu jeho záväzku voči banke a vydražiteľ bez svojho zavinenia musel po preukázaní protiprávneho konania tretích strán vydať zrekonštruovanú nehnuteľnosť. Napriek tomu žalobca žiada od vydražiteľa nájomné, ktoré vydražiteľ dobromyseľne prijal. Takéto konanie žalobcu by mal súd odmietnuť. Navrhol napadnutý rozsudok potvrdiť.

19. K doručenému vyjadreniu žalovaného sa písomne vyjadril žalobca v podaní zo dňa 30.12.2019 prostredníctvom zástupcu. Žalobca zotrval na všetkých argumentoch prezentovaných v podanom odvolaní. Dôrazne sa ohradil proti obvineniam z toho, že by súdu v konaní o neplatnosť dražby predložil nepravdivé tvrdenia. Relevanciu rozhodnutia o neplatnosť dražby posudzoval aj odvolací súd, ktorý poukázal na celý rad porušenia zákona o dobrovoľných dražbách, ktorých súhrn činil vykonanú dražbu za neplatnú od začiatku. Aj v poslednom podaní žalovaný priznal, že o žalobe o neplatnosť dražby vedel, teda musel si byť vedomý aj toho, že súd môže tejto žalobe vyhovieť. Nie je pravdou, že žalovaný ako účastník dražby nemohol vedieť o vadách zmluvy o vykonaní dražby, teda o tejto zmluve mohol byť pred dražbou informovaný. To, že žalovaný prenajal časť vydražených nehnuteľností spoločnosti ANIMA RK, s.r.o., nie je dôkazom o dobromyseľnosť žalovaného, naopak dokazuje to, že s vydraženými nehnuteľnosťami nakladal ako on uznal za vhodné a užívanie týchto nehnuteľností umožnil len tomu, kto s ním uzatvoril nájomnú zmluvu a platil nájomné do jeho rúk. Uvedená spoločnosť za užívanie prenajatých priestorov riadne platila nájomné, ktoré žalovaný inkasoval. Táto spoločnosť je právnickou osobou odlišnou od žalobcu. Žalobca sa ohradil proti obvineniam o vydieraní žalovaného zo strany brata žalobcu, ku ktorej okolnosti žalovaný nepredložil žiaden dôkaz. O obsahu súdnych konaní medzi žalovaným a dražobníkom a navrhovateľom dražby, predmetom ktorých sú nároky na náhradu škody, žalobca vie preto, že tieto boli pripojené do spisu. Mal za to, že jeho konanie nie je konaním proti dobrým mravom, a to vo svetle záverov o neplatnosti dražby, ako aj žalôb, ktoré sám žalovaný podal proti dražobníkovi. Navrhol napadnutý rozsudok zmeniť, žalobe v celom rozsahu vyhovieť s priznaním náhrady trov konania.

20. K doručenému vyjadreniu žalobcu sa písomne vyjadril žalovaný v podaní zo dňa 10.04.2020 (č.l. 292 spisu). S obsahom napadnutého rozhodnutia sa v celom rozsahu stotožnil. Mal za to, že vyjadrenie žalobcu obsahuje nelogické tvrdenia a polopravdy. Uviedol, že práve žalobca ako dražbou dotknutá osoba mohol do zmluvy o vykonaní dražby pred dražbou v celom jej rozsahu, vrátane ustanovenia o znížení najnižšieho podania sám nahliadnuť a mohol sa dozvedieť o neplatnom spôsobe stanovenia najnižšieho podania. Bol to práve žalobca, kto mohol prísť na dražbu a účastníkov dražby mohol informovať o tom, že dražba je neplatná, lebo je neplatná zmluva o vykonaní dražby a mohol tak vyvieť účastníkov dražby z omylu a z dobrej viery, že sa zúčastňujú platnej dražby. Žalobca sa však pred dražbou zachoval účelovo, nikoho neinformoval o neplatnosti zmluvy o vykonaní dražby, žalobca nechal vydražiteľa za seba zaplatiť svoj dlh a potom v posledný deň prekluzívnej lehoty na podanie žaloby o neplatnosť dražby podal žalobu o neplatnosť dražby. Konanie žalobcu považoval za účelové. Za neúplné a tak polopravdivé považoval tvrdenie žalobcu v tom, že spoločnosť ANIMA RK je právnická osoba rozdielna od žalobcu. Neuvádzal celú pravdu, a to, že jediným spoločníkom tejto spoločnosti je matka žalobcu, jedná sa teda o spriaznenú spoločnosť. Navrhol napadnutý rozsudok potvrdiť.

21. Postupom okresného súdu bolo vyjadrenie žalovaného doručené na vedomie žalobcovi (doručenka na č.l. 299 rub spisu).

22. Krajský súd v Žiline ako súd odvolací (§ 34 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok) prejednal odvolanie žalobcu bez nariadenia pojednávania v medziach odvolacích dôvodov žalobcu, za aplikácie ust. § 379, § 380 ods. 1 CSP a verejným vyhlásením rozsudku krajským súdom, za rešpektovania ust. § 219 ods. 1, 3 CSP v spojení s ust. § 378 ods. 1 CSP bol rozsudok okresného súdu v napadnutom výroku I. a v závislom výroku III. potvrdený ako vecne správne rozhodnutie podľa ust. § 387 ods. 1, 2 CSP. Odvolanie žalobcu proti výroku II. bolo odmietnuté podľa ust. § 386 písm. c) CSP, pretože smerovalo proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je odvolanie prípustné. Rozhodnutie bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

23. K procesnému postupu krajského súdu, ktorý prejednal odvolanie žalobcu bez nariadenia ústneho pojednávania, sa poukazuje na uznesenie Krajského súdu v Žiline č.k. 13Cob/62/2020-304 zo dňa 16.11.2020 s tým, že podľa ust. § 219 ods. 1, 3 CSP bolo miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku oznámené na úradnej tabuli krajského súdu a na webovej stránke tohto súdu v lehote najmenej 5 dní pred jeho vyhlásením, v zmysle uvedeného uznesenia krajského súdu dňa 01.12.2020 a na webovej stránke Krajského súdu v Žiline, na základe čoho boli splnené podmienky k verejnému vyhláseniu rozsudku krajským súdom podľa ust. § 219 ods. 1, 3 CSP v spojení s ust. § 378 ods. 1 CSP.

24. Podľa ust. § 379 v spojení s ust. § 380 ods. 1 CSP odvolací súd je rozsahom a dôvodmi odvolania viazaný.

25. Za aplikácie vyššie citovaných zákonných ustanovení posudzoval krajský súd napadnutý rozsudok okresného súdu len v medziach odvolacích dôvodov žalobcu, obsiahnutých v písomne podanom odvolaní zo dňa 14.11.2019 a z nich len tých, ktoré ako relevantné odznali v rámci konania pred súdom prvej inštancie. Odvolací súd uvádza, že v zmysle ust. § 383 CSP bol viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie, keď nebol dôvod na zopakovanie alebo doplnenie dokazovania. Tento záver vyplýval aj z toho, že z obsahu Zápisnice o pojednávaní zo dňa 25.9.2019 v záverečnom návrhu tak strana žalobcu, ako i strana žalovaného nemala návrhy na doplnenie dokazovania, keď bolo uvedené: „viac nič neuvádza“.

26. Predmetom odvolacieho konania, vzhľadom na odvolacie námietky žalobcu proti výroku I. rozsudku, bolo posúdiť, či súd prvej inštancie správne rozhodol, ak žalobu žalobcu zamietol. Žalobca namietal nesprávne skutkové zistenia a nesprávne právne posúdenie veci. Podstata jeho argumentácie spočívala v tvrdení, že ním uplatnený nárok z titulu bezdôvodného obohatenia je špeciálnym nárokom z titulu neoprávnenej držby a zahŕňa všetky nároky bez ohľadu na to, či dražba bola oprávnená alebo nie. Mal za to, že nároky na vydanie bezdôvodného obohatenia sú najbližšie k nárokom vznikajúcim v dôsledku neplatnej dražby, pričom zákon hovorí, že sa má vydať úplne všetko, a teda nemožno pripustiť, aby sa nevracalo nájomné, ktoré bolo neoprávnene inkasované.

27. Krajský súd primárne uvádza, že základom jeho rozhodnutia je aplikácia ust. § 387 ods. 2 CSP, keďže sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozsudku, a preto sa v dôvodoch tohto svojho rozhodnutia krajský súd obmedzuje len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia okresného súdu ako súdu prvej inštancie. Len na doplnenie správnosti záverov zdôrazňuje, že okresný súd správne vyhodnocoval povinnosť tvrdenia a dôkaznú povinnosť, ktorá zaťažovala žalobcu v súvislosti s podanou žalobou o zaplatenie 30.000 Eur titulom vydania bezdôvodného obohatenia, teda žalobou, ktorou sa žalobca voči žalovanému domáhal uloženia povinnosti plnenia. Pokiaľ základom rozhodnutia krajského súdu je aplikácia ust. § 387 ods. 2 CSP, tak nebolo potrebné a ani žiaduce, aby v odôvodnení rozsudku krajského súdu boli opätovne zopakované tie rozhodné skutkové a právne závery, ktoré už uviedol okresný súd ako súd prvej inštancie v dôvodoch svojho napadnutého rozhodnutia a je postačujúce na ne len odkázať. To, že pri aplikácii ust. § 387 ods. 2 CSP postačuje len odkaz na odôvodnenie napadnutého rozsudku okresného súdu, vyplýva aj z uznesenia Ústavného súdu SR sp. zn. IV. ÚS 350/09 v spojení so závermi rozsudku Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2Cdo/170/2005, podľa ktorého „...ak v odvolacom konaní dôjde k potvrdeniu rozhodnutia okresného súdu, v zásade sa odvolací súd môže obmedziť na prevzatie odôvodnenia nižšieho súdu, t.j. súdu prvej inštancie“.

28. Len na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia a k jednotlivým odvolacím dôvodom žalobcu sa uvádza nasledovné.

29. K námietke nedostatočne zisteného skutkového stavu a jeho zhodnotenia odvolací súd konštatuje, že pred okresným súdom bolo v dostatočnom rozsahu vykonané dokazovanie, nevyhnutné pre posúdenie sporovej veci, z ktorého vychádzal aj krajský súd za aplikácie ust. § 383 CSP. Okresný súd jednoznačne vyjadril, ktoré skutočnosti boli medzi účastníkmi nesporné a ktoré boli sporné, ktoré dôkazy zhodnocoval a na ich základe zistil skutkový stav. Podľa názoru odvolacieho súdu v danom prípade sa nevyžadovalo doplnenie a ani zopakovanie dokazovania.

30. S námietkou nedostatočne zisteného skutkového stavu a jeho zhodnotenia súvisela i námietka žalobcu, týkajúca sa nesprávneho právneho posúdenia veci okresným súdom. Krajský súd vo všeobecnosti uvádza, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje správne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis, alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval, alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery. Ani jedna z týchto situácií v predmetnej sporovej veci nenastala.

31. Z obsahu spisu odvolací súd zistil, že žalobca sa žalobou proti žalovanému domáhal zaplatenia sumy 30.000 Eur spolu s príslušenstvom, na tom skutkovom tvrdení, že na základe neplatnej dražby žalovaný do septembra 2015 užíval nehnuteľnosti vo vlastníctve žalobcu, tieto komerčne využíval, prenajímal tretím subjektom, v dôsledku čoho zinkasoval nájomné v rozsahu najmenej 60.000 Eur. Žalovaný teda neoprávnene užíval dané nehnuteľnosti, vykonával právo nájmu cudzej veci, čím získal prospech. Žalovaný po vyslovení neplatnosti dražby nehnuteľnosť vrátil, avšak prospech, ktorý získal, nevydal.

32. V konaní pred súdom prvej inštancie nebolo sporné, že rozsudkom Okresného súdu Ružomberok zo dňa 29.09.2014, č.k. 3C/4/2011-920, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline sp. zn. 6Co/2/2015 bolo určené, že dražba konaná dňa 12.10.2010 o 11,30 hod. na notárskom úrade JUDr. Ľudmily Chodelkovej, bola určená ako neplatná a rovnako nebolo sporné, že predmetom dobrovoľnej dražby, ktorá bola vyhlásená za neplatnú, boli nehnuteľnosti vo vlastníctve žalobcu zapísané na LV č. XXXX, kat. územie O., Obec Ružomberok, okres Ružomberok, pričom vydražiteľom predmetných nehnuteľností bol žalovaný, ktorý sa ujal ich držby v období od 12.10.2010 do 14.08.2015. Rovnako nebolo sporné, že dôvody neplatnosti dražby neboli na strane žalovaného, ako aj, že žalovaný vydražené nehnuteľnosť užíval len do právoplatnosti rozhodnutia o neplatnosti dražby.

33. Z obsahu spisu bolo zrejmé, že žalobca požadoval vydanie úžitkov, teda prospechu, ktorý žalovaný získal prenajímaním nehnuteľností, ktoré vydražil za stavu vyhlásenia neplatnosti tejto dražby. Odvolací súd uvádza, že z ust. § 458 ods. 2 Občianskeho zákonníka vyplýva, že ten, kto požaduje vydanie úžitkov, môže byť úspešný len vtedy, ak preukáže, že obohatenie v dobe vzniku týchto úžitkov nebolo v dobrej viere. Povinnosť vydať úžitky sa týka len úžitkov skutočne získaných. V súvislosti s takto uplatneným nárokom okresný súd správne postupoval, ak skúmal, či došlo k naplneniu zákonných predpokladov pre vydanie bezdôvodného obohatenia v rovine úžitkov.

34. Uvádza krajský súd, že držba je faktický stav, pri ktorom má držiteľ vec vo svojej moci, užíva ju a požíva plody a úžitky z nej, disponuje ňou, prípadne vykonáva činnosť, ktorá pripúšťa trvalý alebo opätovný výkon. Oprávneným je držiteľ, ktorý je so zreteľom na všetky okolnosti dobromyseľný o tom, že mu vec alebo právo patrí; pri pochybnostiach sa predpokladá, že držba je oprávnená (§ 130 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Ak zákon neustanovuje inak, má oprávnený držiteľ rovnaké právo ako vlastník, najmä má tiež právo na plody a úžitky z veci po dobu oprávnenej držby (§ 130 ods. 2 Občianskeho zákonníka). Vo väzbe na ust. § 123 Občianskeho zákonníka to znamená, že oprávnený držiteľ má aj právo vec prenajať.

35. Dôležitou skutočnosťou v danej veci bolo posúdenie otázky, či žalovaný ako držiteľ veci v rozhodnej dobe konal v dobrej viere, t.j. dobromyseľne. Toto posúdenie záviselo od zistenia skutkových okolností tohto konkrétneho prípadu. Žalovaný existenciu dobrej viery preukázal skutkovými okolnosťami, medzi ktoré patrilo to, že na základe dobrovoľnej dražby ako vydražiteľ splnil všetky zákonné podmienky pre nadobudnutie vlastníckeho práva. Ako vlastnícke mu prislúchalo jedno zo základných oprávnení vlastníka, a to s nehnuteľnosťou nakladať, ktoré oprávnenie mu nebolo nijakým právne relevantným spôsobom obmedzené. Pokiaľ žalovaný v dobe, kým tento stav trval, realizoval ako vlastník svoje

vlastnícke právo v medziach zákona, nebolo možné bez ďalšieho konštatovať, že by z jeho strany išlo o nedobromyseľné konanie.

36. Odvolací súd dopĺňa, že dražba je verejné konanie, ktorého účelom je prechod vlastníckeho práva alebo iného práva k predmetu dražby, konané na základe návrhu navrhovateľa, pri ktorom sa licitátor obracia na vopred neurčený okruh osôb prítomných na vopred určenom mieste s výzvou na podávanie ponúk, a pri ktorom na osobu, ktorá urobí najvyššiu ponuku, prejde príklepom licitátora vlastnícke alebo iné právo k predmetu dražby, alebo verejné konanie, ktoré bolo licitátorom ukončené z dôvodu, že nebolo urobené ani najnižšie podanie (§ 2 písm. a) zákona č. 527/2002 Z.z.). Pri dobrovoľnej dražbe teda nejde o prevod veci (nejde o zmluvu), ale o osobitný spôsob nadobudnutia vlastníckeho práva na základe „iných skutočností ustanovených zákonom“ (§ 132 ods. 1 Občianskeho zákonníka), ktorými sú príklep na dražbe a zaplatenie vydraženej ceny (zložená právna skutočnosť). Ak boli porušené ustanovenia zákona č. 527/2002 Z.z., môže osoba, ktorá tvrdí, že tým bola dotknutá na svojich právach, požiadať súd, a to v zákonom určenej lehote (§ 21 ods. 2 zákona č. 527/2002 Z.z.), aby určil neplatnosť dražby. Súd určí neplatnosť dražby, ak je na tom naliehavý právny záujem (§ 21 ods. 3 zákona č. 527/2002 Z.z.). Z uvedených ustanovení zákona č. 527/2002 Z.z. je potrebné vyvodiť, že neplatnosť dobrovoľnej dražby môže určiť len súd v samostatnom konaní o určenie jej neplatnosti. Teda je to súd, ktorý posudzuje úspešnosť, resp. neúspešnosť žaloby o určenie neplatnosti dražby. Do momentu právoplatného súdneho rozhodnutia o neplatnosti dražby mal tak žalovaný právo na rovnakú ochranu svojho vlastníckeho práva ako pôvodný vlastník, teda mal nielen práva k nehnuteľnosti, ale i povinnosti (prešlo na neho nebezpečenstvo škody). Na základe právoplatného súdneho rozhodnutia, ktorým bola určená neplatnosť dražby, zanikla podmienka pre nadobudnutie vlastníckeho práva vydražiteľom, a tým aj nadobúdaci titul a obnovil sa pôvodný stav. Medzi stranami bola nesporná okolnosť, že dôvody neplatnosti dražby neboli na strane žalovaného, ako aj, že žalovaný stav, že nedisponuje vlastníckym právom akceptoval, a dňa 14.08.2015 reálne nehnuteľnosť vydal. Pokiaľ okresný súd dospel k záveru, že žalovaný v rozhodnom období bol dobromyseľný, a tým nárok žalobcu z bezdôvodného obohatenia nie je dôvodný, a preto žalobu žalobcu zamietol, jeho rozhodnutie bolo vecne správne.

37. Odvolací súd konštatuje, že nezistil žiadnu relevantnú námietku zo strany odvolateľa, pre ktorú by musel rozhodnutie súdu prvej inštancie v napadnutom výroku I. zmeniť, prípadne zrušiť. V podanom odvolaní odvolateľ namietal také skutočnosti, s ktorými sa v dostatočnom rozsahu vysporiadal i okresný súd. Z uvedených dôvodov bol preto rozsudok okresného súdu napadnutom výroku I. potvrdený ako vecne správne rozhodnutie podľa ust. § 387 ods. 1 CSP s tým, že postupom podľa ust. § 387 ods. 2 CSP sa odkazuje na jeho podrobné zdôvodnenie.

38. Vo vzťahu k druhému výroku rozhodnutia krajského súdu, ktorým došlo k odmietnutiu odvolania žalobcu zo dňa 14.11.2019 proti výroku II. rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš č.k. 9Cb/89/2017-234 zo dňa 25.9.2019, sa poukazuje na to, že aby došlo k vecnému prejednaniu odvolania odvolacím súdom, odvolanie musí spĺňať všetky zákonom predpísané podmienky prípustnosti tohto riadneho opravného prostriedku. Jednou z objektívnych zákonných podmienok prípustnosti odvolania je, aby smerovalo proti rozhodnutiu, proti ktorému je prípustné.

39. Podľa § 355 ods. 2 CSP proti uzneseniu súdu prvej inštancie je prípustné odvolanie, ak to zákon pripúšťa.

40. Podľa § 357 písm. n) CSP odvolanie je prípustné proti uzneseniu súdu prvej inštancie o prerušení konania podľa § 162 ods. 1 písm. a) a § 164 CSP.

41. Podľa § 386 písm. c) CSP odvolací súd odmietne odvolanie, ak smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je odvolanie prípustné.

42. Za aplikácie vyššie citovaných zákonných ustanovení krajský súd zistil, že odvolanie žalobcu smeruje proti výroku II. rozsudku okresného súdu, ktorým zamietol návrh (žalobcu) na prerušenie konania.

43. Podľa § 212 ods. 1 CSP, rozsudkom rozhoduje súd vo veci samej.

44. Podľa § 234 ods. 1 CSP, súd rozhoduje uznesením, ak nerozhoduje vo veci samej.

45. Vzhľadom k vyššie citovaným ustanoveniam je nepochybné, že výrok II. rozsudku okresného súdu nie je rozhodnutím vo veci samej, a preto sa na predmetný výrok vzťahujú ustanovenia o uznesení v zmysle § 234 ods. 1 CSP. Právna úprava v zákone č. 160/2015 Z.z. pripúšťa podať odvolanie proti uzneseniu súdu prvej inštancie, ak to zákon pripúšťa a ktoré je taxatívne vymenované v § 357 CSP. Zo znenia citovaného ustanovenia § 357 písm. n) CSP vyplýva, že zákon pripúšťa podať odvolanie proti uzneseniu o prerušení konania. V danom prípade však súd prvej inštancie žalobcom podanému návrhu na prerušenie konania nevyhovel, pričom proti tomuto zamietajúcemu výroku II. odvolanie nie je prípustné, a preto odvolací súd nemal inú možnosť ako odvolanie žalobcu proti výroku II. odmietnuť. Z vyššie uvedeného je nesporné, že i keď okresný súd o výroku II. rozhodol rozsudkom, nešlo o vec samu, a preto sa vzťahujú na predmetný výrok ustanovenia viažuce sa k spôsobu rozhodovania uznesením, voči ktorému odvolanie nie je prípustné. Krajský súd preto s poukazom na ust. § 386 písm. c) CSP rozhodol tak, že odvolanie žalobcu voči výroku II. rozsudku okresného súdu odmietol (primerane uznesenie NS SR sp. zn. 1Obo/15/2018 zo dňa 4. decembra 2018). V tomto smere preto krajský súd nemohol prihliadnuť k nesprávne poučeniu, ktoré uviedol okresný súd v napadnutom rozsudku aj vo vzťahu k výroku II., v zmysle ktorého proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Liptovský Mikuláš. Nesprávne poučenie o možnosti podať odvolanie vo vzťahu k výroku II. preto nemohlo zakladať právo žalobcu na podanie odvolania. Z dôvodu, že proti výroku II. rozsudku súdu prvej inštancie, ktorým bol zamietnutý návrh žalobcu na prerušenie konania, odvolanie nie je prípustné, sa následne krajský súd ani nemohol zaoberať odvolacími dôvodmi žalobcu vyjadrenými v podanom odvolaní zo dňa 14.11.2019 k tomuto výroku. V závere sa zo strany krajského súdu konštatuje, že nesprávne poučenie o možnosti podať odvolanie nezakladá strane sporu právo na podanie odvolania, ak smeruje odvolanie proti rozhodnutiu, proti ktorému zákon odvolanie nepripúšťa v zmysle ust. § 355 ods. 2 CSP v spojení s ust. § 357 CSP. V tejto súvislosti odvolací súd len primerane a podporne poukazuje i na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3 Sžo 150/2010 zo dňa 12. júla 2010, ktorý uviedol, že „...najvyšší súd odvolanie žalobcov podľa § 218 ods. 1 písm. c) O.s.p. odmietol, aj napriek tomu, že krajský súd poučil účastníkov, že odvolanie je prípustné, pretože ani nesprávne poučenie súdu nemôže založiť prípustnosť odvolania tam, kde zákon odvolanie nepripúšťa“. Obdobné závery boli vyslovené Najvyšším súdom Slovenskej republiky aj v uzneseniach sp. zn. 3 Cdo 369/2012 zo dňa 5. februára 2013, sp. zn. 9So/69/2011 zo dňa 30. júna 2011.

46. Žalobca osobitnými odvolacími dôvodmi nenapadol výrok o nároku na náhradu trov prvoinštančného konania, a preto tento ako výrok závislý od veci samej bol rovnako potvrdený ako vecne správne rozhodnutie podľa ust. § 387 ods. 1, 2 CSP.

47. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa ust. § 396 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 255 ods. 1, § 262 ods. 1 CSP. Vzhľadom k výsledku tohto odvolacieho konania bolo zrejmé, že úspešnou stranou sporu bol žalovaný, a preto bolo krajským súdom rozhodnuté tak, že žalovaný má voči žalobcovi nárok na plnú náhradu trov odvolacieho konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa ust. § 428 CSP v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa ust. § 429 ods. 1 CSP dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa ust. § 429 ods. 2 CSP povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. Podľa ust. § 430 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Podľa ust. § 420 CSP dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa ust. § 431 CSP dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

Podľa ust. § 421 CSP dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,

b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa ust. § 432 CSP dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia.

Podľa ust. § 433 CSP dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom.

Podľa ust. § 434 CSP dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Podľa ust. § 435 CSP v dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania.